Pani Stanisławie Argasińskiej-Chojnowskiej

ST. NIEWIADOMSKI

HUMORESKI

Pieśni na głos solowy

1. Między nami nic nie było
2. Rezeda
3. Z ksiąg Genezy
4. Zaczarowana królewna
5. Kopciuszek
6. Królowa Arkadji
7. Ostatnia róża
8. Złota ptaszyna
9. Wiem ja coś
10. Młynareczka
11. Indele i Mendele
12. Niańka króla Heroda

Własność nakładcy na wszystkie kraje

LWÓW, G. SEYFARTH

1. Między nami nic nie było.

Vivace e grazioso. St. Niewiadomski.

Śpiew.

Fortepian. *leggierissimo*

Mię-dzy na-mi nic nie by-ło, ża-dnych zwierzeń wyznań ża-dnych, nic nas z so-bą nie łą-

czy-ło prócz wio-sen-nych ma-rzeń zdra-dnych.

Prócz tych wo-ni barw i bla-sków u-no-szą-cych się w przestrze-ni prócz szu-

rall. *a tempo*

mią - cych śpie - wem la - sków i tej świe - żej łąk zie - le - ni.

p *un poco marcato rallent.* *a tempo*

Prócz tych ka-skad i po - to - ków zra-sza-ją - cych ka-ždy

p *molto rall.*

pa - rów prócz gir - lan - dy tęcz o - bło - ków, prócz na - tu - ry słod-kich cza -

p *col canto*

rów.

p *ritenuto un poco* *pp*

a tempo

Prócz tych ja-snych czy-stych zdro-jów, z któ-rych ser - ce za-chwyt pi - ło,

a tempo

cresc.

prócz pier-wiosnków i po - wo - jów, prócz pierwiosnków i po - wo - jów,

cresc.

ff *string.* *rall.*

mię-dzy na-mi nic nie by - ło mię - dzy na-mi nic nie by-ło, nic nie

ff *string.* *rall.*

by - ło!...

Ad. Asnyk.

a tempo

p dim. *p leggierissimo*

2. Rezeda.

St. Niewiadomski.

Andante grazioso.

leggiero e stacc.

mf

quasi parlato

W o-gród-ku ślub dziś li - lji z fioł-kiem, druż - ba - mi bę-dą im goź dzi - ki, druż-

ka - mi li - lje z ja-snem czoł-kiem a zaś graj-ka - mi dwa sło - wi-ki.

Pan młody, piękna panna mło - da, nie bro-nią przybyć tu ni - ko - mu, re-

con Ped.

un poco rit.

ze - dy tyl - ko mo - jej szko - da, ta bie - dna mu - si zo - stać wdo - - mu.

un poco rit.

a tempo

I ca - ły o - gród już się stro - - i przy-bie-ra u - ro-czy-stą po - stać, re-

un più rit.

ze - dy tyl - ko szko-da mo - jej ta bie - dna mu - si wdo - mu zo - stać!

un più rit.

rit.

Ach bie - - - - dna! Jej tyl-ko je-dnej nie pro-szo-no po-noś

rit.

z nią dawniej fio-łek ci-chy... pół-gło-sem o tem go-ści gro-no coś

stringendo

szep-ce z zło-sli-we-mi śmie-chy, po-noś z nią, po-noś z nią, po-noś

rit. Vivo.

z nią, po-noś z nią, fio-łek ci- - chy... pół gło-sem go-ści gro-no

rit.

wciąż coś szep-ce z zło-śli-we-mi śmie- - chy.

St. Rossowski.

cresc. *f*

3. Z ksiąg Genezy.

St. Niewiadomski.

Allegretto.

mf

Na po-cząt-ku nic nie by-ło, tyl-ko prze-strzeń ciem-na

p

un poco rit.

pu-sta, w tem jej czar-ne bły-sty o-czy i ró-żo-we świe-że

un poco rit.

cresc.

u-sta. Od jej spoj-rzeń od ru-mień-ca, za-ja-śnia-ła świa-teł zo-rza a gdy

p *cresc.*

pierw-sze rze - kła sło - wo zie-mia wy-szła zgłę bi mo - rza.

lusingando

Gdy prze - bie-gła zie - mię

wzro - kiem szląc jej uśmiech rój skrzy dla - ty wzleciał pta-ków i mo - ty - lí a zpod

un poco rit.

cresc. molto

zie-mi wy - szły kwia-ty, lecz nie i-stniał jesz-cze czło-wiek tyl-ko martwa gli - ny bry - ła, aż na-

un poco rit.

con slanzio

re - szcie swym pło - mien - nym po - ca - łun-kiem mnie stwo - rzy - ła.

Meno mosso.

I zbu - dzi-łem się do

dim.

p

dolce

p

soavissimo

rall.

p con anima

cresc.

Wcu-do - wno - ści ja - snym kra - ju, lecz mnie również tak - jak in - nych lecz mnie

sempre legato e dolce

rall.

pp

con anima

cresc.

con forza

p

również tak-jak in - nych, wy-pę-dzo-no wy-pę-dzo - no z te-go ra-ju, z te-go

sfz *sfz* *sfz*

p

ra - - ju!

(Ad. Asnyk.)

p

4. Zaczarowana królewna.

St. Niewiadomski.

Fantastico.

p

Racontando con tranquillita.

Za-cza-ro-wa-na kró-le-wna wmir-to wym la-sku drze-mie do nóg jej lu-tnia śpie-wna

zsu-nę-ła się na zie-mię, nie-do-koń.czo-na piosnecz-ka u-śmiechem lśni na twa-rzy

drżą jeszcze jej u-stecz-ka o czemś roz ko-sznem ma-rzy.

Ma-rzy o jed-nym zry-ce-rzy, że i-dąc przez od-mę ty.

mf

con agitazione.

do nóg jej tu przy-bie-ży i przer-wie sen za-klę-ty... lecz

tranquillo

f

ry-cerz co wal-czyt dla niej, ten mę-stwo swe prze-ce-niał, za-

mf

ten

bią-kał się wot-chła-ni i zwąt-pił i ska-mie-niał.

(Ad. Asnyk.)

f *dim.*
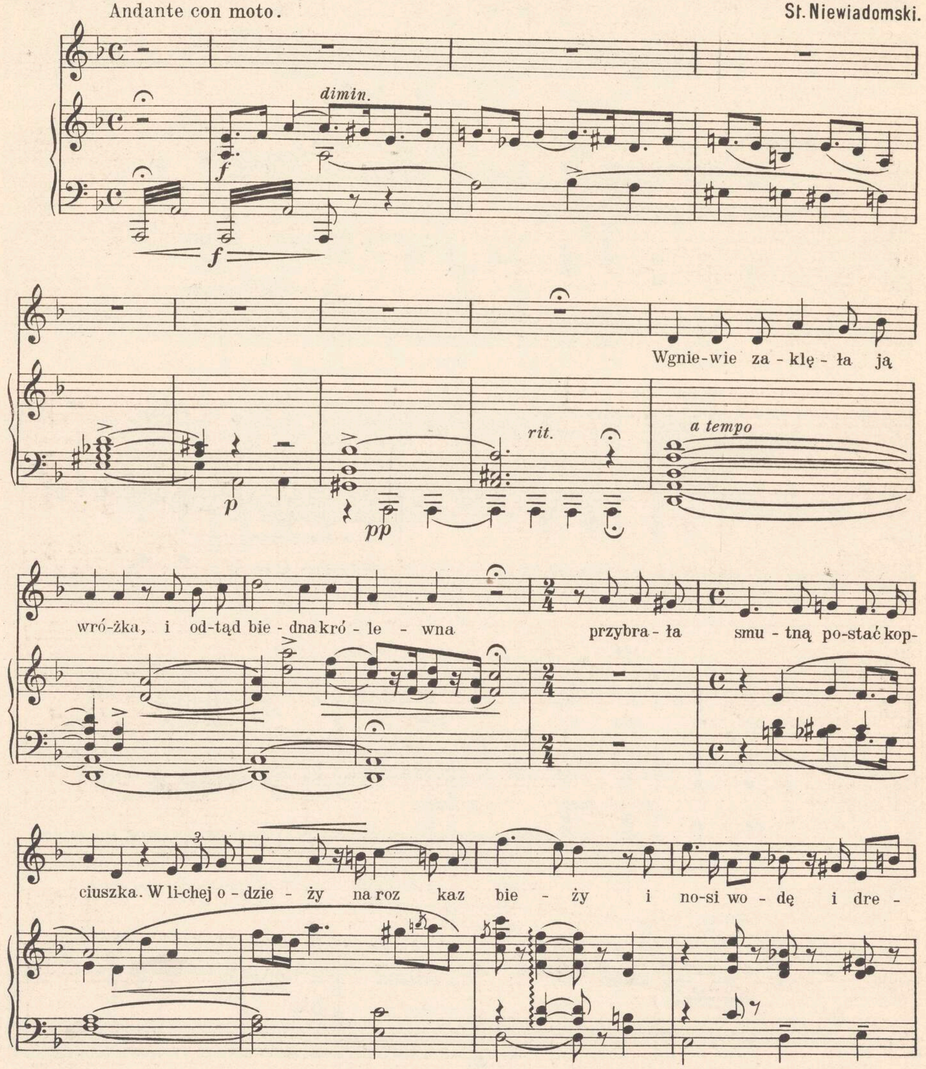
ff col canto *a tempo*
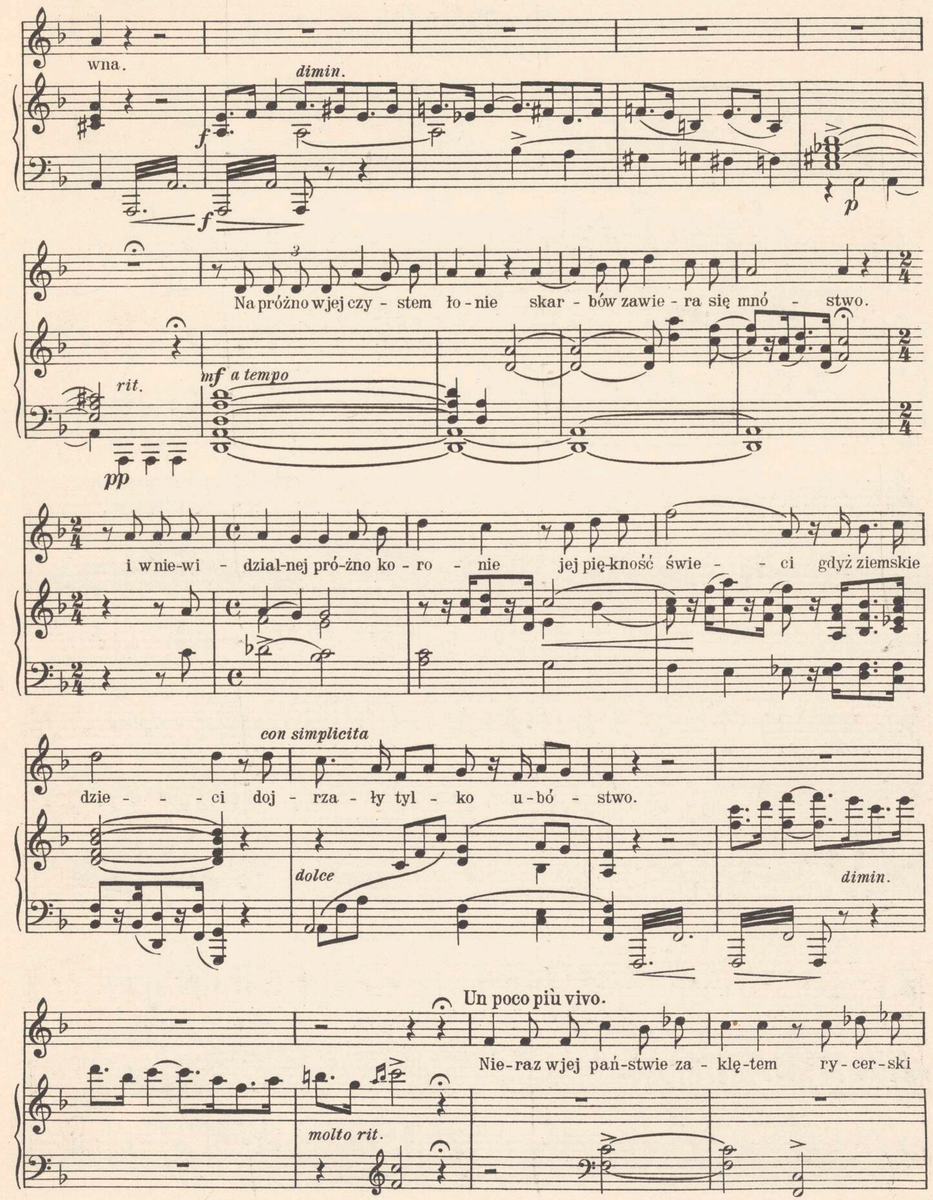
pp

dolce

5. Kopciuszek.

Andante con moto. St. Niewiadomski.

Più lento.

sta— nął kró - le - - wic, leczna jej

o-dzież spoj-rzał ze wstrę-tem, i po-szedł da - lej i zzło-tej sa - li wziął

je-dną zpo-ślednich dzie-wic,

agitato

p calando

lento

Più vivo.

Wziął je - dną z po-śle-dnich dzie - wic.

dimin.

Biedna kró - le-wna, bie-dna kró - le-wna, bie-dna....

(Adam Asnyk.)

6. Królowa Arkadji.

St. Niewiadomski.

Allegretto.

Su-

kien-kę mia-ła wpa - secz-ki per-ka-li - ko-wą, we

wło - sach pol - ne kwia - tecz - - ki, twa-rzycz-kę zaw - sze ró - żo - - - wą, nie

by - ło pię-kniej-szej dzie wecz - ki, da-ję wam sło - - - - - wo!

m.s. *m. s.*

By-ła do-prawdy kró-le, wną cu-do- -wnych kra-jów i

mia-ła or-kie-strę śpie-wną wkró-le-stwie zié-lo-nych ga- -jów i

rit.

dolciss.

ar-mję kwia-tów po-wie- -wną brze-giem ru-cza-jów

Gdy zbroj-na ru-szy-ła wpo-le wraz zwojskiem swojem

wszyst-ko speł-nia-ło jej wo- -lę sty-nę-ła wświecie zpod-bo- -jów i

mnie za-bra-ła wnie-wo- -lę nad ja-snym zdro- - - - -jem.

8

Nie-wiem dla-cze-go zło- -ży-ła ber- -fo li-ljo-we i na ko-

ron, ki zmie-ni- -ła ko- -ro-ny swo-je tę-czo-we.

rit.

Wiem, że Ar-ka-dja stra ci- - -ła swą kró-lo-wę!..

I choć kró-lu-je wsa-lo- -nie na ka- -żdym

ba-lu znać na niej ja-kiś cień ża- -lu i ma- - rzy wspie-ra-jąc

Ped. Ped.

skro-nie o swej su-kien-ce zper-ka-lu

i pol-nych kwia-tow ko-ro- -nie.

7. Ostatnia róża.

Andantino un poco agitato. St. Niewiadomski.

p cresc. Gdy o-sta-tnia *dim.* *p*

ró- -żazwię-dła rze-kłamchłop-cu: idź!___ zer-wa-ła się zło- -ta nić,

którą mi-łość przę-dła Poskoczy-łam jaknajprędzej świe-żywą tek

wziąść___ chciałam zło-tą nit-kę prząść, lecz zabra-kło przę-dzy...

f

Za-kwi-tnę-ły ró - że zno-wu nić się nie chce

dim. p

cresc.

snuć próżno wo-łam lu - by wróć on nie wie - rzy sło - wu,

con grazia serioso appassionato

próżno wo łam: lu - by wróć, lu-by wróć, lu - by,

f

cresc. Adagio. mesto

lu-by wróć ach wróć! On nie wie-rzy sło - - - wu!... (Ad. Asnyk.)

a tempo

col canto f mf p

p mf dim. rit. p

8. Złota ptaszyna.

Allegretto. St. Niewiadomski.

mf

W do-li nie nad brzegiem stru - my - ka, gdzie fa - la wzdy

rit a tempo

cha noc i dzień Tam - tę - dy po-nad gniazdkiem sło-wi - ka prze-

Un

mknę - ła się mi - łość le - ciu - chno jak cień tam

poco lento *allargando*

po - nad gniazd-ko sło - wi - ka przez krza - ki róż,

allargando e cresc.

rit. **Tempo I.**

bli-ziut - ko tuż przе - mknę - ła się...

rit. *mf*

Pod las -

rit. *a tempo*

- kiem, gdzie drobna ście - ży - na ku gó-rze do ru in wspi - na

się le - cia - ła ma-ła zło - ta pta - szy - na

Un

tyś jej nie do - strzegł mi - nę - ła cię Le-

poco lento *allarg.*

cia - ła zło-ta pta - szy - na nad ła - ny zbóż

allarg.e cresc.

dolciss.

le - cia - ła tuż mi-nę - ła cię.

Vivo.

9. Wiem ja coś....

Andante semplice ma spiritoso.

St. Niewiadomski.

Wiem ja coś - ci, wiem ja wiem,

coś, co przy-szło do mnie z łąk — w o-kwie-co-nych smu-gów miedzu-rze-czo - ny zwar-ło

krąg, — sia-no - żę - ci słod-kim tchem u - po - i - - ło ni - bysnem...

Wiem ja wiem, wiem ja wiem, — lecz mi te-go

szko - da rzec, lecz mi te - go szko-darzec, szko - da rzec...

Wiesz ty o - tem, wiesz ty wiesz jak coś w du-szy cza - sem gra, — coś ciskrzy-dła

prę - ży wszerz, — coś ci pę - ka ni - by kra, coś za-wo-ry myśli gnie, coś na

ser - ca wsta-je dnie, by zno-wu wsen - nej ci - szyledz.

p *cresc.*

Wiem ja wiem, wiem ja wiem

Ped. * Ped. * Ped.

Un poco vivo.

lecz mi te-go szko - da rzec, lecz mi te-go szko-da rzec, szko - da

rzec! (M Wolska.)

mp *accel.* *ppritard.* *m.g.*

10. Młynareczka.

St. Niewiadomski.

Non troppo presto ma animato.

mf

cresc. *f* *p*

O gdy-byś ty mnie ko-cha - ła mły - na-recz - ko zło - to
Ca-ło-wał-bym twe o - czę - ta i twój war - kocz zło - to-

rall.

wło - sa chłop - ca byś wier - ne - go mia - ła ni - czem by mi
wło - sy i ży - ła - byś u - smiech-nię - ta na pie-szczo-ty

f *sfz* *sfz* *sfz*

a tempo con animo

deszcz i ro - sa. Ko - chał-bym cię bez pa-mię - ci zo - czu two-ich
nie - ro-bo - ty. Hej! czyż garn-ki le - pią świę - ci ja ro-bo-tę

poco a poco rall.

pił we-se - lę... Wia-trak krę-ci się a krę-ci, mie-le zbo-że, mie-le, mie-le,
twa po-dzie - lę

ten. *a tempo*

wia - trak krę-ci się a krę - ci, mie-le zbo-że mie - le.

Un poco meno mosso.

Sam - bym przy-stał do mły-na - rzy sam-bym no-sił wo-ry mą - ki

p rall. *molto rit.*

A w na-gro - dę ják się zda - rzy brał-bym słod-kie po-ca - łun - ki.

col canto

vivo a tempo

Bądź mi wser - cu do-brej chę - ci mły-narecz - ko mój a-nie - le. Wiatrak krę-ci

poco a poco ritard.

się a krę - ci, mie-le zbo - że, mie-le, mie-le, mie-le, mie-le, mie-le, mie-le,

ten. *a tempo*

mie-le, mie-le, Wia - trak krę-ci się a krę - ci, mie-le zbo-ze mie - le! (A. Langie.)

11. Indele i Mendele.

St. Niewiadomski.

Andantino.

mf

In-de-le ma cu-dne o-czy o-czy jak gwia-zdy dwie, Men-de-le chciał-by wnie pa-trzeć

In-de-le mó-wi nie! In-de-le ma bia-łe rącz-ki bia-łe jak li-lje

dwie Mende-le chciał-by je tu-lić, In-de-le mó-wi: nie!

dim.

In-de-le ma słod kie u-sta u-sta jak wi-śnie dwie Mende-le chce je ca-

cresc. *f*

ło-wać In-de-le mó-wi: nie, nie!

Bo In-de-le Men-de-le ko-cha, a... Mende-le In-de-le

nie. (Z żargonu)

rit. *p*

12. Niańka króla Heroda.

St. Niewiadomski.

Andante.

pp

rit.

Jak krol He - rod był ma - ły, niań - ki go ko - ły

a tempo

sa - ły, mia - ły czar - ne wło - sy, czer - wo - ne po - licz -

ki i zło - te pan - to - fle i rę - ka - wicz - ki

espress.

string.

rit.

Jak król He - rod był ma - ły

a tempo

pp

zwie - rzę - ta go ko - cha - ły miał ko - ta, miał psa, miał

pa - wia i gi - la, ży - ra - fę i stru - sia i kro - ko -

pesante

dy - la, i kro - ko - dy - la!

dolce

By - ła je - dna nia - nia ja - sno - wło - sa

Wsza-fi - ro-wej chu-ści - nie i

dolce

bo - sa.

Przę - dła z ką-dzie - li ni - tecz - ki

o-bok He-ro - do-wej ko - le - becz - ki.

accel.

I spie -

Tempo I.

wa - - - ła:

Oj, nie - bo - że,

Oj, nie - bo - że, co to - bie po kró - lew - skim

dwo - rze, co to - bie, co to-bie po ko - ro - nie chu-dzi - no!

a łzy jej pły - ną, pły - - ną pły

ną.

a łzy jej pły - ną, pły - na, pły - ną,

f

ad lib. Oj!

ppp

pły - - - na, pły - na

(J. Kiłłakowiczówna.)

p

p

pp

MUZEUM TEATRALNE
ZBIORY
J. Grubowskiego
Teatr Wielki-Opera Narodowa

MT/XIV/485/2

St. Niemiadomski

„Indie i Mandele"

XENIA

Skład Nut i Księgarnia
Bolesław Hofman
Łódź, ul. Piotrkowska 61
Tel. 108-44

Indele i Mendele.

St. Niewiadomski

Andantino.

mf

In-de-le ma cu - dne o - czy

o - czy jak gwiazd dy dwie, Men-de-le chciałby wnie pa - trzeć

In-de-le mó-wi nic! In-de-le ma bia-łe rącz - ki bia-łejak li - lja

dwie Mende-le chciał - by ja tu - lić, Inde-le mó - wi nic!

dim

In-de-le ma słodkie u - sta u - stajak wiś- nie dwie Mende-le chcą ja ca-

cresc. *f*

ło - wać In-de-le mó-wi nie, nie!

Z wyrazem

Obojętnie

Bo In-de-le Men-dele ko - - cha, a... Mende-le In-de-le

nie -

p

Skład Nut i Księgarnia
Bolesław Hofman
Łódź, ul. Piotrkowska 61
Tel. 108-44

Pani Stanisławie Argasińskiej-Chojnowskiej

ST. NIEWIADOMSKI

HUMORESKI

Pieśni na głos solowy

1. Między nami nic nie było
2. Rezeda
3. Z ksiąg Genezy
4. Zaczarowana królewna
5. Kopciuszek
6. Królowa Arkadji
7. Ostatnia róża
8. Złota ptaszyna
9. Wiem ja coś
10. Młynareczka
11. Indele i Mendele
12. Niańka króla Heroda

Własność nakładcy na wszystkie kra

LWÓW, G. SEYFARTH